

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, po sudiji Zoranu Šćepanoviću - kao sudiji pojedincu, uz učešće zapisničara Svetlane Boričić, u krivičnom predmetu protiv okrivljenih: Guberinić Milana - stečajnog upravnika A.D. "19 decembar"; Vujačić Slavka - izvršnog direktora A.D. "19 decembar" i Đurović Đorđija - upravnika A.D. "19 decembar", zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore - u saizvršilačkom odnosu, rješavajući po Optužnom predlogu oštećenog Bečić Duška - kao supsidijarnog tužioca od 09.04.2008 godine, nakon održanog glavnog, javnog pretresa - zaključenog dana 26.12.2008. godine održanog u prisustvu zastupnika optužbe - oštećenog Bečić Duška - kao supsidijarnog tužioca, te u prisustvu okrivljenih), izrekao je dana 27.12.2008. godine i istog dana javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENI:

1. GUBERINIĆ MILAN, JMBG:1903939210168, od oca Batrića i majke Dare, rođene Laković, rođen 19. 03. 1939. godine u Lekićima, opština Podgorica, sa prebivalištem u Podgorici - Trg Božane Vučinić br. 9. završio pravni fakultet u Beogradu, penzioner, ali je na zaduženjima stečajnog upravnika A.D. "19. decembar" Podgorica, oženjen, otac troje djece, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan

2. VUJAČIĆ SLAVKO, JMBG:1609954210012, od oca Ilije i majke Danice, rođene Kovačević, rođen 16. 09. 1954. godine u Danilovgradu, sa prebivalištem u Podgorici - Ul. Bratstva i Jedinstva br. 7/4, završio mašinski fakultet u Podgorici, zaposlen u A.D. "19. decembar" Podgorica, kao izvršni direktor, oženjen, otac dvoje djece, dobrog imovnog stanja, ranije neosuđivan

3. ĐUROVIĆ ĐORĐIJE, JMBG:0505954210019, od oca Mihaila i majke Vukosave, rođene Vratnica, rođen 05. 05. 1954. godine u Vukovcima, opština Podgorica, sa prebivalištem u Podgorici - Ul. Meše Selimovića br. 18, završio pravni fakultet u Titogradu, zaposlen u A.D. "Vatrostalna" Podgorica, a isti je član Odbora direktora u A.D. "19. decembar" Podgorica, oženjen, otac troje djece, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan (presudom Opštinskog suda u Titogradu K.br.550/80 od 29.01.1981 godine, zbog krivičnog djela iz čl.190 i čl.185 KZ CG-osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 7.000 dinara)

Na osnovu čl.363 tač.3 i čl.203 st.1 u vezi čl.199 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da su:

Dana 22.05.2006 godine donijeli nezakonitu odluku o prestanku radnog odnosa Bečić Dušku, tadašnjem radniku AD "19 Decembar" Podgorica, zloupotrebljavajući službeni položaj na štetu istog, na način što je Bečić Duško, i kao invalid rada treće kategorije proglašen tehnološkim viškom, uz pozivanje na stečaj u AD 19 decembar i navodnog prestanka potrebe za njegovim radom i ako radno mjesto na kome je on radio nije ukinuto.

- čime bi, kao saizvršioци, izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Suda

Obrazloženje

Optužnim predlogom oštećenog Bečić Duška kao supsidijarnog tužioca od 09.04.2008 godine, stavljeno je na teret okrivljenima: Guberinić Milanu - stečajnom upravniku A.D. "19 decembar"; Vujačić Slavku - izvršnom direktoru A.D. "19 decembar" i Đurović Đordiju - pravniku A.D. "19 decembar" izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore - u saizvršilačkom odnosu, a pri kojem optužnom aktu je zastupnik optužbe - oštećeni Bečić Duško ostao do kraja glavnog pretresa predlažući Sudu u završnoj riječi da okrivljene za predmetno krivično djelo ogласi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni Guberinić Milan je u svojoj odbrani u bitnom naveo: da je on dana 28. 12. 2005. godine imenovan za stečajnog upravnika u A.D. "19. decembar" Podgorica i tim Rješenjem je istovremeno prihvaćen predlog povjerioca A.D. "Vatrostalna" za uvođenje stečaja u tom privrednom društvu; da je stečajni dužnik A.D. "19. decembar" Podgorica dao izjavu o planu reorganizacije, a ta izjava znači želju privrednog društva da se kroz reorganizaciju reorganizuje i finansijski oporavi, a to znači da je trebalo u predviđenom roku napraviti plan reorganizacije; da je plan reorganizacije napravljen i svi povjerioci su taj plan po klasama jednoglasno usvojili, a kada kaže po klasama, misli i na radnike zaposlene u A.D. "19. decembar" Podgorica; da plan reorganizacije predviđa sve mjere koje je potrebno u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava preduzeti da bi se privredno društvo odnosno konkretna firma finansijski oporavila, a jedna od tih mjera predviđena ovim Zakonom jeste i smanjenje izvršilaca u privrednom društvu - stečajnom dužniku; da je on - stečajni upravnik postupajući po ovlašćenjima iz Zakona o insolventnosti privrednih društava, čl. 22. koji govori o ovlašćenjima stečajnog upravnika, donio odluku o prestanku radnog odnosa za 35 radnika, među kojima je i podnosilac ovog Optužnog predloga, Bečić Duško; da je odluku donio u skladu sa ovlašćenjima, s pozivom na čl. 59. Zakona o insolventnosti privrednih društava, te s pozivom na odredbe tadašnjeg Zakona o radu, koji kaže da prestanak radnog odnosa u stečaju predstavlja prestanak radnog odnosa po sili zakona usled stečaja, reorganizacije i lične uprave u društvu; da je na tu njegovu odluku, podnosilac Optužnog predloga izjavio žalbu stečajnom sudiji Privrednog suda Podgorica, koji stečajni sudija je potvrdio njegovu odluku; da je na Rješenje Privrednog suda podnosilac Optužnog predloga izjavio žalbu Apelacionom sudu, koji sud je potvrdio Rješenje Privrednog suda Podgorica, pa je odluka stečajnog upravnika postala pravosnažna, a samim tim i zakonita; da je podnosilac Optužnog predloga vodio i radni spor - parnicu pred Osnovnim sudom u Podgorici, pa je u tom parničnom postupku, kako kaže, tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, budući da se radi o presuđenoj stvari; da se podnosilac Optužnog predloga obraćao i Državnom tužiocu, pa kako je Državni tužilac našao da nema elemenata krivičnog djela, to je oštećeni preuzeo gonjenje i pokrenuo ovaj postupak; da on-okrivljeni smatra da je do kraja postupao savjesno i po zakonu; da je svim radnicima - njih 35 prestao radni odnos po čl. 59. Zakona o insolventnosti privrednih društava, tj. prestanak radnog odnosa u stečaju smatra se prestankom radnog odnosa po sili zakona usled stečaja, reorganizacije i lične uprave u društvu, a što se tiče predmetnog Sporazuma, zaključenog dana 25. 05. 2006. godine, između A.D. "19. decembar" u stečaju, koga zastupa stečajni upravnik i radnika A.D. "19. decembar" u stečaju - njih 35, koje je zastupao tadašnji predsjednik Sindikata A.D. "19. decembar" Dragoljub Đurišić, može da kaže da je Dragoljub Đurišić taj sporazum potpisao u ime radnika A.D. "19. decembar"; da je njemu-okrivljenom poznato da su radnici tražili otpremninu da bi napustili firmu, a taj iznos se u početku kretao oko 9.000,00 €, a u dogovoru sa Vladom, odnosno Ministarstvom za ekonomske odnose obezbijeđen je iznos otpremnina kao u Sporazumu; da Vlada nije obezbijedila ta sredstva, odluka o prestanku radnog odnosa bi bila na snazi i bez ove nadoknade; da dakle taj sporazum nije osnov za prestanak radnog odnosa, već isti samo odražava dobru volju Vlade u pravcu socijalne zaštite radnika kojima je prestao radni odnos, a Sporazum je, inače, potpisan nakon donošenja odluke o prestanku radnog odnosa; da Bečić Duško može da uzme novac ili da ga ne uzme, to je njegova lična stvar, a on-okrivljeni ne zna da li je Bečić Duško sredstva podigao, jer su sredstva uplaćena na lične tekuće račune radnika kod banke; da je Zakon o insolventnosti privrednih društava *lex specialis*, što znači da se on prvorazredno primjenjuje, dok se Zakon o radu primjenjuje tek onda ukoliko nešto nije regulisano Zakonom o insolventnosti privrednih društava, a Zakon o insolventnosti privrednih društava ne poznaje pojam tehnološkog viška, već samo prestanak radnog odnosa po sili zakona u slučaju stečaja; da je on-okrivljeni intimno želio da zadrži Bečić Duška, pa mu je nudio bilo koje radno mjesto po njegovom izboru u A.D. "19. decembar", ali Bečić Duško nije htio da radi, izgovarajući se da je on invalid i da ne može da radi sa prašinom, barutom i staklenom vunom, a nudio mu je da radi i na kaplji, na što mu je Bečić Duško odgovorio da prihvata, ali samo prvu smjenu; da je to što mu je nudio bila njegova lična volja; da mu je poznato i to da prije nego što je prestao radni odnos Bečić Dušku, možda nešto 2 mjeseca prije toga, Bečić Duško je od njega tražio 24 lična dohotka sa uvećanjem u odnosu na invalidnost, tj. Bečić Duško je tako smatrao, a on-okrivljeni mu nikada ništa nije obećao, već mu je rekao da je to manje od iznosa koji će eventualno dobiti po Sporazumu koji sindikat nudi da zaključi sa Vladom, a on-okrivljeni mu, kako kaže, nije ni mogao obećati, jer

da je A.D. "19. decembar" imao sredstava ne bi otišao pod stečaj, a to preduzeće ima još ogromne obaveze, koje može da vrati, a po Planu reorganizacije preduzeća tek 2010. godine preduzeće treba obaveze da vrati. Kada je predlog izvršnog direktora 35 radnika pojavilo kao višak, pa je on-okrivljeni iz tog razloga Bečić Dušku, iz lične želje da ostane u preduzeću, nudio da izabere neki drugi posao u toj fabrici, koji može da radi i da bi ostao, pa mu je ostavio da sam bira radno mjesto prema svojim sposobnostima; da je Bečić Duško čak tražio da tom razgovoru prisustvuje izvršni direktor, te predstavnik većinskog vlasnika Đurović Đordžije, pa mu je i to obezbijedio, a tada mu je rekao da bira radno mjesto prema njegovoj sposobnosti, koje može da obavlja, pa mu je tada Bečić Duško rekao da ne može da radi s barutom, s prašinom, sa staklenom vunom, a to su komponente koje su ugrađene za taj posao, a onda mu je ponudilo da bude na kapiji, našto mu je Bečić Duško rekao da može, ali samo u prvoj smjeni, što on-okrivljeni, kao stečajni upravnik nije prihvatio jer bi to značilo da jedan radi stajno noću; da danas jedan radnik u preduzeću radi posao 20 drugih radnika, pa i posao Bečić Duška, što znači da nije samo jedan radnik zadužen za to radno mjesto; da je on-okrivljeni, kao stečajni upravnik pokušavao da sa obračunskim radnikom Rovčanin Vesnom izračuna koliko bi novca dobio Bečić Duško po osnovu 24 lična dohotka, a koliko bi to bilo kad bi sačekao ispunjenje Sporazuma, što znači da nije namjeravao da ga u bilo čemu ošteti; da nije tačno da je on nudio Bečić Dušku, mimo predviđenog sporazuma, još 24 lična dohotka, a inače je predmetna firma "19. decembar" u momentu kada je on preuzeo zaduženje stečajnog upravnika, imala obaveze u iznosu od 600.000,00 €, a na imovinu je bila stavljena i fiducija, pa kako kaže, nije bilo šanse da se on tako galantno ponaša; da u stečaju nema štrajka, to je nezakonita radnja, a od onih 35 radnika koji su potpisali Sporazum možda 4 - 5 nije bilo u štrajku, dok ostali jesu, a među radnicima koji nijesu bili u štrajku bio je i Bečić Duško; da kada je on-okrivljeni, preuzeo zaduženje stečajnog upravnika, do tog momenta je bio štrajk radnika, pa im je on dao Rješenje o prinudnom odmoru, u skladu sa Kolektivnim ugovorom, da im odmah po preuzimanju funkcije ne bi dao otkaz; da Bečić Dušku nije dao takvo Rješenje o prinudnom odmoru, kao ni još 3 - 4 radnika, tako da su oni ostali da rade, tj. ostali su na punom platnom spisku; da dok god traje stečaj, odnosno reorganizacija, stečajni upravnik je ovlašćen da može donijeti odluku o prestanku radnog odnosa, i to s pozivom na čl. 59. Zakona o insolventnosti privrednih društava i odredbe bivšeg Zakona o radu, a i sadašnji Zakon o radu ima takvu odredbu.

Okrivljeni Vujačić Slavko je u svojoj odbrani u bitnom naveo: da je on u odnosno vrijeme bio izvršni direktor AD "19 decembar" u Podgorici, pa je u tom periodu aktivno učestvovao u nastojanju da svi zaposleni u AD "19 decembar" budu angažovani na svojim poslovima, kako bi se održao proces rada; da mu je poznato da je Bečić Duško bio invalid rada III kategorije i da mu je nudjeno da obavlja poslove prema svojoj kvalifikaciji, a nudjeno mu je i da obavlja posao portira, ali i ostale poslove; da su vršili i dokvalifikaciju radnika zaposlenih u njihovom akcionarskom društvu kako bi jedan radnik mogao da obavlja više različitih zadataka u okviru društva jer se ne može jednom radniku povjeriti samo određena vrsta posla-samo jedan posao; da tako naprimjer radnik koji je u ovoj godini bio zadužen na poslovima punjenja kapa-što je inače posao koji je obavljao ranije Bečić Duško, taj radnik je na tim poslovima u cijeloj 2008. godini proveo svega 36 radnih dana, što znači da je toliki bio obim proizvodnje u tekućoj godini, pa samim tim oni tog radnika nijesu mogli cijelu godinu držati samo na tom poslu, jer je organizacija rada zahtijevala da se u preostalom periodu uputi na druge poslove-što su sve poslovi slični u sastavu njihove proizvodnje, sa aspekta stručnosti, a to vrši pola ženska radna snaga; da je on-okrivljeni, kao izvršni direktor lično nudio Bečić Dušku, odnosno ukazivao mu na činjenicu da on ne može da ostane samo na poslu punjenja kapa, jer to je posao koji se obavlja svega određen broj dana u godini, pa mu je ukazao na činjenicu da on mora raditi i druge poslove u fabrici kao što su livenje motora, livenje generatora, eventualno rad na strugu-što su sve radnje koje vrše sve njegove druge kolege, a što Bečić Duško nije prihvatio jer mu je rekao da on može da radi samo na poslovima punjenja kapa, a onda mu je rekao da ne može da radi ni u noćnoj smjeni, tako da je u takvoj situaciji bilo nemoguće njega zadržati, jer te radnje i danas dan obavljaju sve njegove kolege, a osim toga i portir mora da radi u noćnoj smjeni; da je njemu - okrivljenom poznato da je Bečić Duško bio na spisku za isplatu novčanog iznosa po osnovu prestanka radnog odnosa; da se za 2006, 2007 i 2008. godinu u njihovoj fabrici i dalje rade rakete, a osim njih se radi i hemija; da mu je poznato da je u ovoj tekućoj godini realizovano tačno 2.750 raketa, u prethodnoj 2007. godini oko 2.500 raketa, a oko 2.500 raketa je realizovano i u 2006. godini; da je osim punjenja kapa Bečić Duško za vrijeme dok je radio, povremeno obavljao i neke druge poslove, ali ne značajne, jer su to sitni poslovi i drugorazredni, tako recimo štancovanje filca, tri hiljade komada se napravi za 3-4 dana, a što je dovoljno za cijelu godinu, pa tako recimo, zaposlena žena vrši punjenje kapa, a sada trenutno to radi jedna ili dvije žene i njima je normativ danas od 130 do 150 komada, što uključuje i stavljanje detonirajuće kapsle i drugih sitnih poslova koje je Bečić Duško naveo, a osim toga i njihov portir radi neke od navedenih poslova, a neki elementi dolaze i gotovi iz Valjeva; da on - okrivljeni drugim riječima oče da kaže da Bečić Duško nije mogao da radi samo te poslove jer su svi zaposleni radnici koji su ostali kod njih morali da prihvate da rade i drugo poslove, jer to zahtijeva organizacija rada; da tako recimo sada jedan

njihov radnik pokriva 5 radnih mjesta i opet se ne smatra adekvatnim stepenom zaposlenosti i stepen zaposlenosti takvog radnika u ovoj godini je bio 93 do 95 % od efektivnog radnog vremena, a da se već i u ovoj godini 5 ili 6 radnika pokazuje kao tehnološki višak, jer je stepen njihove zaposlenosti 40 do 50 %, ali će u svakom slučaju stečajni upravnik odlučiti šta će sa tim radnicima biti; da za sve operacije i radnje koje je Bečić Duško naveo kao radnje koje je on obavljao, za potrebe tehnološkog procesa njihove fabrike nebi bilo potrebno više od dva tri mjeseca u godini, mada se te radnje ne mogu raditi istovremeno i od strane jednog radnika, pa tako recimo kada se vrši montaža, montažu vrši jedan radnik, pa drugu radnju radi drugi, što znači da se ne mogu preklapati tehnološki radnje; da on okrivljeni ne može da zna i da se sjeti kada je bio štrajk u akcionarskom društvu "19 decembar", ali zna da Bečić Duško nije bio učesnik štrajka i da je odredjenom broju ljudi koji su štrajkovali nudjena mogućnost da ostanu na poslu, što su odbili; da dakle nijesu otpušteni samo radnici koji su štrajkovali već je bilo i jednih i drugih, a u svakom slučaju je pojedinim radnicima ponudjeno da ostanu; da ako je već oštećeni mogao da obavlja poslove koje je obavljao ranije, a to su poslovi punjenja kapa i slični poslovi on je prema svojoj radnoj sposobnosti mogao da obavlja i poslove koje mu je on nudio, jer te poslove obavljaju i žene, polukvalifikovana radna snaga, a to su sve poslovi koji su iz djelokruga poslova njihove fabrike; da tako recimo i posao punjenja kapa koji je tražio oštećeni da samo obavlja je štetan posao sa stanovišta sluha, vibracija i opasan sa aspekta eksploziva, tako da su svi ti poslovi koji postoje u tom smislu opasni, takodje i rizični, svaki na svoj način; da u njihovoj fabrici ne postoji radno mjesto na kojem zaposleni nebi bio izložen dodiru sa staklenom vunom i hemijskim isparenjima, a da i samo radno mjesto koje se odnosi na punjenje kapa, nosi sa sobom rizik od štetnih efekata, s obzirom na olovne pare, zatim čestice od staklenog tkanja i slično; da je specifičnost rada u njihovoj radnoj organizaciji takva da jedan radnik ujutru počne sa jednim poslom a radni dan završi sa nekim drugim poslom, što znači da se tokom radnog vremena promijeni nekoliko poslova, prema njegovoj stručnoj spremi, tako da u takvoj situaciji ne postoji mogućnost da se tokom radnog vremena mijenjaju Rješenja o postavljenju, za svaki od poslova koje tokom radnog vremena obavlja; da je osim toga kolektivnim ugovorom propisano da se tokom posla radnik raspoređuje prema potrebi posla i prema stručnoj spremi, te da se svaki radnik nagradjuje prema koeficijentu tog posla, ali ne manji od onog posla koji je obavljao; da oštećeni nije prihvatio ponudjeni posao- da radi po režimu kao ostali radnici, tj nije prihvatio posao koji mu je nudjen usled reorganizacije, pa mu je usled toga i prestao radni odnos.

Okrivljeni Đurović Đordije je naveo: da se ne osjeća krivim za ono što mu se stavlja na teret, a kako kaže, braniće se ćutanjem- budući da ne želi da iznese svoju odbranu, pa je samo kazao da je on do trenutka uvodjenja stečaja-28.12.2005.godine, bio član odbora direktora, a od uvodjenja stečaja sva prava i ovlašćenja organa upravljanja i menadžmenta prelaze na stečajnog upravnika, shodno Zakonu o insolventnosti privrednih društava.

Okrivljeni Guberinić Milan je u svojoj završnoj riječi naveo: da u cjelosti ostaje pri svojoj odbrani koju je iznio na glavnom pretresu, te ponovio da stečajni upravnik radi i postupa po čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava, u kojem su detaljno navedena ovlašćenja stečajnog upravnika; da je ta ovlašćenja i koristio kada je donio konkretnu odluku o prestanku radnog odnosa uz poziv na čl.108 Zakona o radu i čl.59 Zakona o insolventnosti privrednih društava; da su tu odluku potvrdile sve nadležne sudske instance u Crnoj Gori; da se osim toga oštećeni obraćao i državnom tužiocu, a njegova prijava je odbijena; da osim toga za vrijeme stečaja nema štrajka, a ne postoji ni jedan zvanični dokument iz kojeg bi se moglo utvrditi da je u AD "19 decembar" od trenutka otvaranja stečaja vodjen štrajk; da su, kako kaže, njegova najbolja odbrana odluke sudskih instanci koje je prethodno naveo.

Okrivljeni Vujačić Slavko je u svojoj završnoj riječi naveo: da u cjelosti ostaje pri odbrani koju je iznio, te naveo da se ne osjeća krivim za ono što mu se stavlja na teret.

Okrivljeni Đurović Đordije je u svojoj završnoj riječi naveo: da se ne osjeća krivim za ono što mu se stavlja na teret, te da oštećeni mora da prihvati da je to bolan proces; da oštećeni ne može da shvati da je Zakon o insolventnosti privrednih društava takav da propisuje ono što propisuje i da mu je cilj zaštita povjerilaca i ozdravljenje firme, a jedan od metoda je otpuštanje zaposlenih, kao i reorganizacija; da u konkretnom slučaju on-okrivljeni nije bio u takvom položaju da odlučuje, a isto tako ni izvršni direktor, jer su otvaranjem stečajnog postupka sva ovlašćenja prešla na stečajnog upravnika.

Sud je na glavnom pretresu-u dokaznom postupku proveo dokaze koji s i j e d e:

- saslušao oštećenog Bečić Duška u svojstvu svjedoka-shodno odredbi čl.95 st.2 Zakonika o krivičnom postupku;

- izvršio uvid u Rješenje Privrednog suda u Podgorici St.br.232/05 od 14.06.2006.godine i u Rješenje Apelacionog suda Republike Crne Gore Pž.br.415/06 od 05.09.2006.godine-koja Rješenja su u fotokopiji dostavljena od strane oštećenog;
- izvršio uvid u dokaze koji su u fotokopiji dostavljeni od strane oštećenog i to u: fotokopiju Rješenja Republičkog fonda penzijskog i invalidskog osiguranja, Područne službe Titograd br.05-26982 od 26.01.1988.godine, zatim u fotokopiju uvjerenja predsjednika štrajkačkog odbora Đurišić Dragoljuba od 30.06.2006.godine, zatim u fotokopiju Nalaza i mišljenja Republičkog fonda za zdrastvo, ljebarske komisije od 20.06.2006.godine, potom u fotokopiju odluke stečajnog upravnika Milana Guberinića br.191/10 od 22.05.2006.godine, zatim u fotokopiju sporazuma zaključenog dana 25.05.2006.godine između preduzeća "19 decembar" u stečaju AD iz Podgorice i radnika "19 decembra"- koji sporazum je zaključen 25.05.2006.godine, te izvršio uvid u spisak zaposlenih za isplatu otpremnine po prednje naznačenom sporazumu;
- pročitao izvode iz KE za okrivljene i to: izvod iz KE Uprave policije CG PJ Podgorica br.11-245/08-21297/2-3780 od 04.12.2008.godine-koji glasi na ime okrivljenog Guberinić Milana; izvod iz KE Uprave policije CG PJ Podgorica, ispostave Danilovgrad br.245/08-3198/2 od 04.12.2008.godine-koji glasi na ime okrivljenog Vujačić Slavka i izvod iz KE Uprave policije CG PJ Podgorica br.11-245/08-21293/2-3783 od 04.12.2008.godine-koji glasi na ime okrivljenog Đurović Đordija.

Oštećeni je predložio da se u dokaznom postupku izvrši uvid u zaključene radne knjižice onih radnika koje je naznačio u Optužnom predlogu, te da se izvrši uvid u obavještenje stečajnog upravnika Guberinić Milana od 09.02.2006.godine za radnike koje je naveo u Optužnom predlogu, a sve kako bi, kako kaže, dokazao da ni jedan radnik nije otpušten zbog stečaja, već zbog štrajka, te predložio da se saslušaju svjedoci i to: Đurišić Dragoljub-predsjednik tadašnjeg sindikata i štrajkačkog odbora (kako bi dokazao da je predmetni stečaj nezakonito sproveden, a kako oštećeni kaže, po njemu su nezakonite i odluke Privrednog i Apelacionog suda), zatim Radunović Dragan-vodja radne grupe gdje je i on-oštećeni radio, potom Radulović Dragan - tehnički direktor, zatim Popović Ranko-kontrolor, potom Rovčanin Vesna-obračunski radnik, zatim Rašović Milorad-radnik, potom Rašović Mirko - radnik, zatim Brnović Ranko - radnik i Janković Slobodan-radnik, a koje svjedoke, kako kaže, predlaže kako bi se dokazalo na koji su način radnici otpušteni i po kom osnovu, te zbog čega je on-oštećeni upisan u sporazum bez svoje saglasnosti, te ko je dao naredjenje da se upiše, a pojedine od svjedoka je predložio zato što ovi svjedoci znaju koje je on - oštećeni sve poslove obavljao i da li ih je uspješno obavljao, dok je obračunskog radnika predložio u svojstvu svjedoka kako bi dokazao da je njemu u prisustvu obračunskog radnika stečajni upravnik govorio da mu treba obračunati 24 plate, te ukoliko pristane na to da će mu isplatiti i preko te sume, a isto tako mu je rekao da razmisli do sledećeg jutra-do 8 sati i da se javi obračunskom radniku ili njemu.

Ovaj Sud je u formi Rješenja donijetog na glavnom pretresu-u dokaznom postupku odlučio da se neće u dokaznom postupku vršiti uvid u zaključene radne knjižice onih radnika na koje je oštećeni ukazao i neće se saslušavati svjedoci na koje je ukazao oštećeni-kao supsidijarni tužilac, budući da utvrđenja koja mogu proizlaziti iz predloženih dokaza nijesu od uticaja na rasvjetljenje i rješenje konkretne krivično - pravne stvari-imajući u vidu činjenični opis krivičnog djela koje se okrivljenima od strane oštećenog stavlja na teret, a kojim činjeničnim opisom djela je shodno načelu optužbe - akuzatornosti Sud vezan.

Cijeneći navode optužbe-optužnog akta oštećenog kao supsidijarnog tužioca (predmetnog Optužnog predloga-budući da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe skraćenog postupka-imajući u vidu vrijeme kada je po navodima optužbe izvršeno predmetno krivično djelo - 22.05.2006 godine i s tim u vezi imajući u vidu činjenicu da je u to vrijeme važio prvobitni tekst Krivičnog zakonika - po kojem je za konkretno krivično djelo bila zapriječena kazna zatvora do 3 godine - za razliku od izmjena i dopuna Krivičnog zakonika koje su kasnije uslijedile-s tim što se u konkretnom slučaju shodno čl.133 st.1 Krivičnog zakonika primjenjuje zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela), zatim cijeneći navode odbrane okrivljenih, te sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u svojoj uzajamnoj povezanosti, Sud je našao da nijesu dokazani činjenični navodi predmetnog optužnog akta, pa s tim u vezi da nije dokazano izvršenje predmetnog krivičnog djela od strane okrivljenih, sa kog razloga je ovaj Sud okrivljene za odnosno krivično djelo primjenom čl.363 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku oslobodio od optužbe - sve prednje na način predstavljen Izrekom ove presude.

Na prednje upućuju razlozi koji s l i j e d e:

Krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore čini "službeno lice koje u namjeri da sebi ili drugom pribavi korist ili drugom nanese štetu iskoristi svoj službeni položaj ili ovlašćenje ,prekorači granice svog službenog ovlašćenja ili ne izvrši službenu dužnost".

Polazeći od prednje naznačenog krivičnog djela, zastupnik optužbe - oštećeni kao supsidijarni tužilac je predmetnim optužnim aktom-Optužnim predlogom od 09.04.2008 godine okrivljenima stavio na teret da su dana 22.05.2006 godine donijeli nezakonitu odluku o prestanku radnog odnosa Bečić Dušku,tadašnjem radniku AD "19 Decembar" Podgorica,zloupotrebijavajući službeni položaj na štetu istog ,na način što je Bečić Duško , i kao invalid rada treće kategorije proglašen tehnološkim viškom ,uz pozivanje na stečaj u AD 19 decembar i navodnog prestanka potrebe za njegovim radom i ako radno mjesto na kome je on radio nije ukinuto.

Imajući u vidu činjenicu da je shodno "načelu optužbe - akuzatornosti" Sud vezan činjeničnim opisom djela, ovaj Sud je imao za obavezu da tokom postupka utvrdi: da li je predmetna odluka nezakonita?

Prednje pitanje tim prije dobija na značaju kada se ima u vidu činjenica da se u činjeničnom opisu djela koje se stavlja na teret okrivljenima upravo naglašava da su isti donijeli nezakonitu odluku o prestanku radnog odnosa Bečić Dušku,koju tvrdnju je oštećeni iskazao riječima: "Dana 22.05.2006 godine donijeli nezakonitu odluku o prestanku radnog odnosa Bečić Dušku...",pa se upravo za tvrdnju o nezakonitosti takve odluke vezuje sledeća tvrdnja - tvrdnja da su okrivljeni s tim u vezi zloupotrijebili službeni položaj na štetu oštećenog Bečić Duška.

U traženju odgovora na prednje, ovaj Sud je pošao od analize provedenih dokaza, tj.od dokaza koji s l i j e d e :

Iz Odluke stečajnog upravnika Milana Guberinića br.191/10 od 22.05.2006.godine se utvrđuje da je stečajni upravnik A.D. "19 Decembar" u stečaju - Milan Guberinić dana 22.05.2006 godine - pozivajući se na odredbe Zakona o insolventnosti privrednih društava - član 59 st.1 ,zatim odredbe čl.108 tač.6 Zakona o radu ,te pozivajući se na Rješenje Privrednog suda u Podgorici St.br.232/05 od 28.12.2005 godine (kojim Rješenjem je prihvaćen predlog za pokretanje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom A.D. "19 Decembar" Podgorica i imenovan Milan Guberinić iz Podgorice za stečajnog upravnika) donio odluku o prestanku radnog odnosa zaposlenom Bečić Dušku.

Iz Rješenja Privrednog suda u Podgorici St.br.232/05 od 14.06.2006.godine se utvrđuje da je odbijena kao neosnovana žalba - prigovor Duška Bečića iz Podgorice - izjavljena protiv Odluke stečajnog upravnika A.D. "19 Decembar" u stečaju iz Podgorice Milana Guberinića br.191/10 od 22.05.2006 godine o prestanku radnog odnosa,a koja žalba je odbijena sa razloga što je , kako se navodi u predmetnoj odluci Privrednog suda u Podgorici,stečajni upravnik donoseći pobijanu odluku o prestanku radnog odnosa br.191/10 od 22.05.2006 godine postupio u skladu sa svojim ovlašćenjima iz čl.22 Zakona o insolventnosti privrednih društava,a koja Odluka nalazi uporište u čl.59 Zakona o insolventnosti privrednih društava , kojom odredbom je propisano "da prestanak radnog odnosa zaposlenih u toku postupka stečaja ,reorganizacije ili lične uprave u stečaju u skladu sa ovim zakonom , smatra se prestankom radnog odnosa po sili zakona usled stečaja,bez obzira na to da li je do prestanka radnog odnosa došlo na dan pokretanja stečajnog postupka".

Iz Rješenja Apelacionog suda Republike Crne Gore Pž.br.415/06 od 05.09.2006.godine se utvrđuje da je žalba-koja je izjavljena na prednje naznačeno Rješenje Privrednog suda u Podgorici,odbijena kao neosnovana i potvrđeno prednje naznačeno Rješenje Privrednog suda u Podgorici,ukazujući na to da Bečić Dušku radni odnos nije prestao kao tehnološkom višku ,sa kog razloga su , kako se kaže, bez uticaja navodi žalbe da njegovo radno mjesto nije "ukinuto",pa se u predmetnom Rješenju Apelacionog suda ukazuje na to da je i po Zakonu o radu i po Zakonu o insolventnosti privrednih društava otvaranje stečajnog postupka , po sili zakona, osnov za prestanak radnog odnosa.

Imajući u vidu prednje evidentno je da je Odluka stečajnog upravnika Milana Guberinića doživjela provjeru od strane svih onih pravosudnih institucija - kojima se oštećeni obraćao po pravnim lijekovima koji su mu po zakonu pripadali i time data puna snaga toj odluci,čija se zakonitost - kod svega prednje iznijetog ne može dovoditi u pitanje,pa kako je ta odluka zakonita , to se ni u ovom krivičnom postupku takva odluka ne može proglašiti nezakonitom, jer bi to značilo ponovno preispitivanje zakonitosti odluke-koja je prošla provjeru od strane nadležnih sudskih instanci,pa bi se samim tim obesmišljavale odluke tih sudskih instanci.

Kako predmetna odluka stečajnog upravnika nije nezakonita ,to ne može biti ni govora o tome da je takvom odlukom kao nezakonitom zloupotrijebljen službeni položaj na štetu oštećenog Bečić Duška.

Osim prednjeg treba imati u vidu činjenicu da je ta odluka donijeta od strane stečajnog upravnika Milana Guberinića-koji je kod svega prednje iznijetog imao puno ovlaštenje da donese takvu odluku,što je i čini zakonitom ,a takvu odluku nijesu donijeli ni Vujačić Slavko - izvršni direktor ni Đurović Đordije - pravnik A.D. "19 Decembar" Podgorica,što će reći da je tim prije neprimjereno u činjeničnom opisu djela - stavljenog od strane oštećenog na teret okrivljenima , generalizovati nešto što ova lica nijesu preduzela,budući da je predmetna odluka donijeta od strane stečajnog upravnika , a ne od strane izvršnog direktora i pravnika,a kako je predmetna odluka zakonita-sa svega prednje iznijetog,neprimjereno je pripisivati ni stečajnom upravniku da je donio nezakonitu odluku i pokušavati u krivičnom postupku dokazati nezakonitost odluke na čiju zakonitost su ukazale sve relevantne pravosudne instance,te neprimjereno isticati da su te odluke-odluke donijete od strane Privrednog i Apelacionog suda nezakonite.

Imajući u vidu prednje ne može biti riječi o tome da su okrivljeni dana 22.05.2006 godline donijeli nezakonitu odluku o prestanku radnog odnosa oštećenog Bečić Duška , pa samim tim ne može biti govora o tome da su na taj način zloupotrijebili službeni položaj na štetu istog,kao što ne može biti govora o tome da je isti proglašen tehnološkim viškom-budući da istom nije prestao radni odnos po osnovu tehnološkog viška ,već po osnovu stečaja-kako se to navodi i u prednje naznačenom Rješenju Apelacionog suda,gdje se ukazuje na pogrešno rezonovanje oštećenog i samim tim obesmišljava sadržaj njegove žalbe.

Imajući u vidu sve prednje, postavlja se pitanje na kojim dokazima optužba temelji tvrdnju da su okrivljeni odnosno prilike donijeli nezakonitu odluku i zloupotrijebili svoj službeni položaj ,ako se već ima u vidu činjenica da je predmetna odluka na zakonu zasnovana.

Takođe se postavlja pitanje čemu svrha odluke Apelacionog suda Crne Gore - kojom se ukazuje na zakonitost predmetne odluke o prestanku radnog odnosa oštećenog Bečić Duška , ukoliko bi se ta odluka - njena zakonitost ponovo preispitivala u krivičnom postupku i na temelju pokušaja dokazivanja njene nezakonitosti pokušavalo dokazati postojanje elemenata predmetnog krivičnog djela.

Kod svega prednje naznečenog evidentno je da se u konkretnom slučaju-kod činjenice da je predmetna odluka zasnovana na stečaju , a ne na štrajku oštećenog i tehnološkom višku , te nije zasnovana na sporazumnom prestanku radnog odnosa , pokazalo bespredmetnim i necjelishodnim provoditi tokom glavnog pretresa dokaze koji bi imali za cilj da dokažu da je oštećenom prestao radni odnos navodno po nekom drugom osnovu.

Polazeći od svega prednje iznijetog evidentno je da nema dokaza da su okrivljeni izvršili predmetno krivično djelo,koje im je predmetnim optužnim aktom bilo stavljeno na teret,pa je kod takvog stanja stvari, te kod činjenice da je Sud vezan činjeničnim opisom djela i naravno kod odredbi čl.3 st.3 Zakonika o krivičnom postupku, shodno kojima "sumnju o postojanju činjenice koja čini obilježje krivičnog djela ili od koje zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, Sud rješava na način koji je povoljniji za okrivljenog", ovaj Sud našao da okrivljene treba osloboditi od predmetne optužbe-u odnosu na navedeno krivično djelo i to primjenom odredbi čl.363 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku, jer nije dokazano da su okrivljeni izvršili predmetno krivično djelo - činjenično predstavljeno optužnim aktom, a kod nepostojanja predmetnog činjeničnog supstrata ne može biti ni govora o dokazanosti izvršenja predmetnog krivičnog djela.

Tim prije kada se ima u vidu i činjenica da osnov za osudjujuću presudu može biti samo u slučaju da su provedenim dokazima potvrđeni činjenični navodi optužnog akta, tj. da su potvrđeni upravo predmetni činjenični navodi stavljeni na teret okrivljenima te da su isti potvrđeni zahvaljujući nesumnjivo utvrđenim i međusobno čvrsto i logički povezanim činjenicama, koje sa punom sigurnošću upućuju na jedini mogući zaključak da su upravo okrivljeni izvršili predmetne radnje, te da se provedenim dokazima isključuje svaka druga mogućnost, a da u slučaju sumnje krivično - pravnu stvar treba riješiti na način koji je povoljniji za okrivljenog,odnosno u konkretnom slučaju na način koji je povoljniji za okrivljene.

Odluka o troškovima krivičnog postupka zasnovana je na odredbama čl.203 st.1 u vezi čl.199 Zakonika o krivičnom postupku, pa je s tim u vezi i odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Sa izloženih razloga, a primjenom svih prednje naznačenih zakonskih odredbi, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Svetlana ~~Boričić~~

SUDIJA
Zoran Ščepanović

Zoran Ščepanović

DN-a: Primjerak ove presude dostaviti:
- oštećenom Bečić Dušku i
- okrivljenima.

Postupljeno dana 27. 12. 2008. g.
Radnik Suda *[Signature]*